

Sygn. akt I C 2454/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamilla Gos-Górska

Protokolant: Sabina Drewniak - Szczepek

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2015 roku w Gliwicach

na rozprawie sprawy z powództwa (...) **Agencji Mieszkaniowej w W.**

przeciwko **Gminie G.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej Gminy G. na rzecz powódki (...) Agencji Mieszkaniowej z siedzibą w W. kwotę 3.543,67 zł (trzy tysiące pięćset czterdzieści trzy złote i 67/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 795 zł (siedemset dziewięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Kamilla Gos-Górska

UZASADNIENIE

(...) Agencja Mieszkaniowa w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej Gminy G. kwoty 3.543,67 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (1 sierpnia 2014 roku) do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że wyrokiem z 12 lutego 2003 r. nakazano A. P. i D. P., a wyrokiem z 21 lutego 2012 r. nakazano dzieciom D. P. opuszczenie lokalu stanowiącego własność powódki i wydanie go powódce. Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2005 roku przyznano D. P. i jej dzieciom prawo do lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku eksmisyjnego do czasu złożenia pozwanym przez Gminę G. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego. Pomimo wezwania z dnia 1 października 2012 r. Gmina G. nie zaoferowała osobom uprawnionym lokalu socjalnego. Zaniechanie pozwanej wyrządziło powódce szkodę polegającą na utracie możliwości pobierania czynszu za wynajęcie lokalu. Z uwagi na krąg osób zainteresowanych wynajęciem lokalu powódka posiadała możliwość uzyskania czynszu za lokal. Wysokość szkody odpowiada czynszowi do pobierania jakiego powódka uprawniona jest w oparciu o przepisy aktów prawa powszechnie obowiązującego. Wysokość szkody wynika z iloczynu metrażu lokalu, wysokości opłaty za metr² lokalu (wynikająca z aktów prawa) oraz okresu przez jaki pozwana pozostawała w zwłoce z zaoferowaniem lokalu socjalnego. Okres jakiego dotyczy żądanie powódki obejmuje czas od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r. Dochodzona kwota obejmuje także odsetki od kwoty czynszu, które zostały obliczone według daty wezwań do zapłaty kierowanych do pozwanej.

W odpowiedzi na pozew (k. 235 - 236) pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Podniosła, że powódka nie wykazała, iż w spornym okresie lokal był faktycznie zajmowany przez osoby, którym przysługuje prawo do lokalu socjalnego, a tym samym, że nie mogła swobodnie nim dysponować. Pozwana oświadczyła, że kwestionuje tę okoliczność.

Powódka w piśmie z dnia 7 stycznia 2015 r. (k. 240 i następne) i w piśmie z dnia 4 lutego 2015 r. (k. 261 i następne) wniosła o dopuszczenie dowodu z wywiadu środowiskowego z 6 lutego 2014 roku oraz o przesłuchanie w charakterze świadków D. P. i A. P. na okoliczność faktycznego zajmowania lokalu powódki.

W piśmie procesowym z dnia 7 maja 2015 r. (k. 282) powódka wyjaśniła, że żądanie pozwu obejmuje odszkodowanie za brak uiszczania opłat pośrednich z tytułu zajmowania lokalu, tj. opłat za media, niezależnych od administracji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...)Agencja Mieszkaniowa w W. jest właścicielem lokalu położonego w G. przy ulicy (...). Lokale położone w tym budynku tworzą wspólnotę mieszkaniową a powódka jest jej członkiem. Powódka jako właściciel ponosi koszty czynszu za lokal, w tym również opłaty za media niezależne od administracji (...)Agencji Mieszkaniowej. Powierzchnia lokalu wynosi 38,22 m⁽²⁾. Lokal podlega administrowaniu Dyrektora Oddziału (...) w K..

/okoliczności częściowo bezsporne, a ponadto: odpisy księgi wieczystej (...) (k. 13-24), inwentaryzacja budynku przy ul. (...) w G., blok nr 4 (k. 31-34)/

Wyrokiem zaocznym z 12 lutego 2003 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach nakazał A. P. i D. P. opuszczenie lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) i wydanie go (...) Agencji Mieszkaniowej w W. w stanie wolnym od osób i rzeczy. Wyrokiem zaocznym z 21 lutego 2012 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach nakazał M. P. oraz małoletnim D. D. (1), J. P., W. D., M. D. i K. D. opuszczenie lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) i wydanie go (...) Agencji Mieszkaniowej w W. w stanie wolnym od osób i rzeczy. Wyrokiem z 22 grudnia 2005 r. przyznano D. P., M. P., D. D. (1), J. P., W. D., M. D. i K. D. prawo do lokalu socjalnego i jednocześnie wstrzymano wykonanie wyroku nakazującego opróżnienie lokalu mieszkalnego do czasu złożenia uprawnionym przez Gminę G. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego. Orzeczenia stały się prawomocne.

/okoliczność bezsporna a ponadto: wyrok z 12.02.2003 r. (k. 25), wyrok z 22.12.2005 r. (k. 26), wyrok z 21.02.2012 r. (k. 27)/

Pismem z dnia 1 października 2007 r. (...) Agencja Mieszkaniowa w W. – Oddział (...) w K., przesyłają odpis wyroku przyznającego rodzinie P. prawo do lokalu socjalnego, wezwwała Gminę G. do przedłożenia eksmitowanym oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

/dowód: pismo WAM z dowodem doręczenia (k. 28)/

Opłaty pośrednie za lokal mieszkalny położony w G. przy ulicy (...) w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r. wynosiły:

- za styczeń 2013 r. - 349,17 zł miesięcznie, w tym 126,13 zł c.o. (według stawki 3,30 zł/m²), 103,20 zł opłata za ścieki (według stawki 6,45 zł/m³), 54,40 zł opłata za wywóz nieczystości stałych (według stawki 6,80 zł /os.) i 65,44 zł opłata za zimną wodę (4,09 zł/m³),

- za okres od lutego do marca 2013 r. – 366,07 zł miesięcznie, w tym 137,59 zł c.o. (według stawki 3,60 zł/m²), 103,20 zł opłata za ścieki (według stawki 6,45 zł/m³), 54,40 zł opłata za wywóz nieczystości stałych (według stawki 6,80 zł/os.) i 70,88 zł opłata za zimną wodę (4,43 zł/m³),

- za okres od kwietnia do maja 2013 r. – 367,83 zł miesięcznie, w tym 137,59 zł c.o. (według stawki 3,60 zł/m²), 103,20 zł opłata za ścieki (według stawki 6,45 zł/m³), 56,16 zł opłata za wywóz nieczystości stałych (według stawki 7,02 zł/os.) i 70,88 zł opłata za zimną wodę (4,43 zł/m³),

- za czerwiec 2013 r. – 360,19 zł miesięcznie, w tym 129,95 zł c.o. (według stawki 3,40 zł/m²), 103,20 zł opłata za ścieki (według stawki 6,45 zł/m³), 56,16 zł opłata za wywóz nieczystości stałych (według stawki 7,02 zł/os.) i 70,88 zł opłata za zimną wodę (4,43 zł/m³),

- za okres od lipca do grudnia 2013 r. – 315,50 zł miesięcznie, w tym 129,95 zł c.o. (według stawki 3,40 zł/m²), 103,20 zł opłata za ścieki (według stawki 6,45 zł/m³), 11,47 zł opłata za wywóz nieczystości stałych (według stawki 11,47 zł) i 70,88 zł opłata za zimną wodę (4,43 zł/m³).

W grudniu 2013 r. i maju 2014 r. (...)Agencja Mieszkaniowa dokonała rozliczenia mediów za rok 2013 ustalając, że w przypadku lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) w G. faktyczne zużycie mediów było niższe aniżeli prognozowane, wobec czego dokonała korekty w zakresie wyliczenia kosztów i opłat za zużyte media. Łączne opłaty pośrednie za media w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2013 r. wyniosły 3.036,38 zł (przy uwzględnieniu „nadpłaty” z rozliczenia w kwocie 1.033,78 zł).

/dowód: zaświadczenie (k. 102, k. 104, k. 106, k. 108, k. 110, k. 112, k. 114, k. 116, k. 118, 120, k. 122, k. 124), decyzja nr (...) z 24 maja 2010 r. z załącznikami (k. 24-27), rozliczenie opłaty za używanie lokalu (k. 29), rozliczenie odszkodowania (k. 100), zawiadomienie o rozliczeniu mediów (k. 127, k. 130, k. 131), wydruk ze strony internetowej (k. 150)/

Pismami kierowanymi w kolejnych miesiącach do Gminy G. (...) Agencja Mieszkaniowa w W. wzywała do zapłaty kwot stanowiących odszkodowanie za niedostarczenie lokalu socjalnego dla D. P. i jej najbliższych (w tym opłaty za używanie lokalu i opłat pośrednich za media), a to:

- 1) kwoty 349,17 zł za okres styczeń 2013 r., pismo doręczono 7 lutego 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 14 dni od daty doręczenia pisma;
- 2) kwoty 366,07 zł za luty 2013 r., pismo doręczono 28 lutego 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma;
- 3) kwoty 366,07 zł za okres marzec 2013 r., pismo doręczono 22 marca 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma;
- 4) kwoty 367,83 zł za kwiecień 2013 r., pismo doręczono 24 kwietnia 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma;
- 5) kwoty 367,83 zł za maj 2013 r., pismo doręczono 24 maja 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma;
- 6) kwoty 360,19 zł za czerwiec 2013 r., pismo doręczono 24 czerwca 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma;
- 7) kwoty 315,50 zł za lipiec 2013 r., pismo doręczono 26 lipca 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma;
- 8) kwoty 315,50 zł za sierpień 2013 r., pismo doręczono 28 sierpnia 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma;
- 9) kwoty 315,50 zł za wrzesień 2013 r., pismo doręczono 17 września 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma;
- 10) kwoty 315,50 zł za październik 2013 r., pismo doręczono 25 października 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma;

11) kwoty 315,50 zł za listopad 2013 r., pismo doręczono 29 listopada 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma;

12) kwoty 315,50 zł za grudzień 2013 r., pismo doręczono 16 grudnia 2013 r., z zobowiązaniem do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma.

/dowód: pisma – wezwania do zapłaty wraz z załącznikami i dowodami doręczenia pism (k. 101-124)/

D. P. i sześciorgiem jej dzieci nadal zamieszkują w lokalu przy ul. (...) w G. i od wielu lat – jeszcze przed orzeczeniem eksmisji - nie uiszczają na rzecz (...) Agencji Mieszkaniowej żadnych należności związanych z zajmowaniem lokalu. Do lutego 2014 r. w lokalu mieszkało siedmioro dzieci D. P.. Eksmitowani regulują wyłącznie opłaty za prąd na rzecz usługodawcy.

/dowód: zeznania świadka D. P. (k. 308-308v), zaświadczenie (ki. 162), wydruk z salda konta (k. 163-173), wywiad środowiskowy (k. 245)/

Powyższy stan faktyczny częściowo – poza zarzutami zgłoszonymi w odpowiedzi na pozew - posiadał charakter bezsporny, w pozostałym zakresie Sąd ustalił go w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy dokumenty oraz zeznania świadka.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty przedłożone przez powódkę, których prawdziwość nie była kwestionowana przez pozwaną. Moc dowodu w sprawie Sąd przydał również zeznaniom świadka D. P.. Zeznania świadka Sąd uznał za szczerze, swobodne i zgodne z prawdą. Zeznania te korelowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd na rozprawie w dniu 4 września 2015 r. oddalił wniosek o dopuszczenie części z pism, albowiem zostały złożone w formie kserokopii. Sąd pominął także ostatecznie dowód z zeznań świadka A. P., a to wobec niestawiennictwa świadka oraz treści zeznań i oświadczeń złożonych na rozprawie przez D. P., uznając okoliczności za wystarczająco wyjaśnione.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W przedmiotowej sprawie powódka dochodziła zapłaty tytułem odszkodowania za zaniechanie przez pozwaną wykonania obowiązku przewidzianego w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (j.t. Dz. U. z 2005 r., nr 31, poz. 266 ze zm., dalej: u.o.p.l.), tj. za niedostarczenie lokalu socjalnego D. P. i jej najbliższemu, którym takie uprawnienie przyznano wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22 grudnia 2005 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze I C 1052/05. Żądanie odszkodowania dotyczyło okresu od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 u.o.p.l. osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie. Ustęp 3 tego przepisu stanowi, iż osoby uprawnione do lokalu zamiennego albo socjalnego, jeżeli sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, opłacają odszkodowanie w wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jakie byłyby obowiązane opłacać, gdyby stosunek prawny nie wygasł. Natomiast zgodnie z ustępem 5 jeżeli gmina nie dostarczyła lokalu socjalnego osobie uprawnionej do niego z mocy wyroku, właścicielowi przysługuje roszczenie odszkodowawcze do gminy, na podstawie art. 417 k.c.

Art. 417 § 1 k.c. stanowi, iż za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Jak zauważył Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 grudnia 2007 roku w sprawie o sygnaturze III CZP 121/07 odpowiedzialność gminy i dłużnika na podstawie art. 18 ustawy o ochronie praw lokatorów ma charakter odpowiedzialności in solidum. Oznacza to, że odpowiedzialność Gminy

nie ma charakteru odpowiedzialności subsydiarnej [tak m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2008 roku (V CSK 31/08)]. Nadto, w judykaturze i doktrynie przeważa pogląd, iż strata właściciela lokalu spowodowana nieuiszczaniem przez lokatora opłat za używanie lokalu mieszkalnego pozostaje w normalnym związku przyczynowym z zaniechaniem wypełnienia przez gminę obowiązku dostarczenia takiej osobie lokalu socjalnego. Sąd Najwyższy opowiedział się wyraźnie za zasadą pełnego odszkodowania należnego od gminy w przypadku niewykonania przez nią obowiązku dostarczenia lokalu socjalnego (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2008 roku, sygn. akt V CSK 31/08, LEX nr 457701; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2010 roku, sygn. akt II CSK 323/09, niepubl.). Sąd orzekający pogląd ten podziela. Ocena zakresu szkody pozostającej w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem stanowiącym źródło szkody powinna opierać się na porównaniu stanu majątku poszkodowanego istniejącego po wystąpieniu zdarzenia wyrządzającego szkodę, z możliwym stanem tego majątku w przypadku, gdyby zdarzenie to nie wystąpiło, z uwzględnieniem warunku, czy stan ten jest typowym, zazwyczaj występującym następstwem zdarzenia wyrządzającego szkodę.

Powódka podnosiła, iż odpowiedzialność pozwanej wynika z faktu braku dostarczenia lokalu socjalnego D. P. i jej najbliższymi, którzy nie uiszczali odszkodowania za zajmowanie lokalu, w tym także opłat za media (opłat związanych z korzystaniem z lokalu powódki). Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa nie kwestionowała wysokości dochodzonego roszczenia, a jedynie fakt zamieszkiwania uprawnionych do lokalu socjalnego w lokalu powódki w okresie objętym pozwem. Okoliczność ta, jak również brak zapłaty ze strony D. P. i jej rodziny z tego tytułu na rzecz powódki, znalazła odzwierciedlenie w zeznaniach złożonych przez D. P.. Świadek zeznał, iż zamieszkuje w spornym lokalu od 24 lat. Przyznał, że lokal ten zajmuje wspólnie z osobami najbliższymi, a to dziećmi. D. P. potwierdziła także fakt braku regulowania jeszcze przed wyrokiem eksmisyjnym jakichkolwiek opłat na rzecz powódki z tytułu zajmowania należącego do niej lokalu mieszkalnego. Podała, że jedyne należności jakie płaci to opłaty za energię elektryczną na rzecz firmy (...), z którą ma zawartą umowę. Jednocześnie zważyć należy, że na powódce jako właścicielu lokalu spoczywał obowiązek poniesienia wszelkich opłat na rzecz wspólnoty mieszkaniowej czy też usługodawców za dostarczone do lokalu (zużyte) media. W konsekwencji, fakt zajmowania przez rodzinę P., stanowiącego własność powódki lokalu mieszkalnego oraz brak regulowania przez nich jakichkolwiek opłat związanych z korzystaniem z tego lokalu spowodował poniesienie przez powódkę szkody właśnie w wysokości odpowiadającej wysokości opłat jakie winna otrzymywać od osoby zajmującej lokal i korzystającej z niego, a odpowiadających wydatkom - opłatom za dostarczane media. Sytuacja ta odpowiada warunkom wyrażonym w art. 417 § 1 k.c., zgodnie z którym za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę. Szkada w niniejszym postępowaniu obejmuje to co powódka posiadałaby w swoim majątku gdyby pozwana wypełniła swój obowiązek, tj. złożyła ofertę najmu lokalu socjalnego celem zmiany miejsca zamieszkania osób zajmujących lokal powódki. Wówczas powódka nie poniosłaby szkód związanych z dalszym zajmowaniem jej lokalu przez rodzinę P. i generowanych opłat, których ciężar ostatecznie spoczywał na powódce.

Należy przy tym zauważyć, że w zasadzie nie była kwestionowana przez pozwaną sama wysokość odszkodowania (wysokość poniesionej przez powódkę szkody), sposób jej ustalenia, jak również wyliczenie odsetek. Podkreślić bowiem należy, że w odpowiedzi na pozew pozwana poza generalnym odwołaniem się do obowiązujących w procesie cywilnym zasad w zakresie rozkładu ciężaru dowodu zanegowała jedynie fakt zajmowania należącego do powódki lokalu w okresie wskazanym w pozwie. Nie zgłosiła żadnych konkretnych zarzutów mogących dotyczyć innych okoliczności mających znaczenie dla rozpoznania sprawy. Dodatkowo okoliczności istotne dla wykazania żądania powódki znajdowały swoją podstawę w zgromadzonym materiale dowodowym. W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż żądanie powódki sprowadzało się wyłącznie do opłat pośrednich za lokal (opłat za media), a nie opłaty jaką powódka mogłaby uzyskać, gdyby miała swobodę dysponowania swoim lokalem mieszkalnym (czynszu). Dalej zważyć należy, że wysokość tych opłat wprost wynika z przedłożonych przez stronę powodowa dokumentów, a to zapłaty jakiego dokładnie rodzaju opłat powódka się domaga (opłata za c.o., ścieki, wywóz nieczystości stałych i zimną wodę), wysokości miesięcznych należności z tytułu poszczególnych mediów, ich naliczenia, okresu którego dotyczą. Powódka dochodziła zatem kwoty, którą sama poniosła na rzecz wspólnoty mieszkaniowej czy też dostawców mediów – jako właściciel lokalu a kwota ta wynikała z przedstawionych dokumentów. Na marginesie należy zauważyć, iż nawet

w przypadku, gdyby powódka kwoty tej nie uściła, nie zmieniłoby to rozmiaru jej szkody, albowiem spoczywałoby na niej zobowiązanie w wysokości powyżej omówionej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, iż w sprawie zostały spełnione przesłanki ustalenia odpowiedzialności pozwanej za szkodę wyrządzoną powódce zaniechaniem pozwanej zaoferowania rodzinie P. (i D.) lokalu socjalnego. Wysokość szkody określono zgodnie z żądaniem pozwu, jako opłaty pośrednie (opłaty za media, tj. opłaty za c.o., wywóz nieczystości stałych, zimną wodę i ścieki), których wysokość została narzucona powódce i wynika z ustaleń i stawek dostawców mediów. Doznana przez powódkę z tego tytułu szkoda wynosiła łącznie 3.036,38 zł [349,17 zł + (366,07 zł x 2) + (367,83 zł x 2) + 360,19 zł + (315,50 zł x 6) – 1.033,78 zł].

Żądanie powódki obejmowało kwotę 3.543,67 zł, tj. wskazaną powyżej kwotę nieuregulowanych opłat pośrednich (3.036,38 zł) wraz z odsetkami z tytułu opóźnienia w spełnieniu świadczenia (507,29 zł). Powódka domagała się także zasądzenia dalszych odsetek ustawowych od należności głównej (kwoty należności głównej i skapitalizowanych odsetek) od dnia wniesienia pozwu. Z uwagi na brak przepisu określającego termin, w którym gmina winna spełnić obowiązek zapłaty na rzecz właściciela odszkodowania z tytułu niedostarczenia lokalu socjalnego, w kwestii odsetek zastosowanie znajduje art. 455 k.c. a podstawę prawną ich dochodzenia stanowi art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z brzmieniem pierwszego z powołanych przepisów jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Prawo do naliczania odsetek przysługiwało powódce zatem od upływu terminów zakreślonych na spełnienie świadczenia każdorazowo w kierowanym wezwaniu do zapłaty. Dochodzona z tego tytułu kwota odsetek odpowiada okresom liczoną od dat niepoprzedzających terminów w jakich pozwana pozostawała w opóźnieniu. Żądanie dalszych odsetek od łącznej kwoty należności głównej i skapitalizowanych odsetek od daty wniesienia pozwu znajduje z kolei swoją podstawę prawną w treści art. 482 § 1 k.c. Z tych też względów Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji orzeczenia.

O kosztach postępowania (pkt 2 sentencji wyroku) Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., obciążając nimi – zgodnie z wynikiem procesu – stronę pozwaną. Na zasądzoną kwotę złożyła się opłata od pozwu 178 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

SSR Kamilla Gos-Górska